

εἰς στιγμήν πού εἶχε τελειώσῃ τὸ ὑπέρτατον καθήκον ὡς γυναῖκα καὶ ὡς πατριώτις.

Ἄλλὰ οἱ ἀπομένοντες θὰ αἰσθάνωνται πάντοτε τὸ κενὸν πού ἀφήνουν πίσω των αὐτὰ τὰ προνομιούχα πλάσματα, ὑπέροχα φωτεινά μετέωρα, στελλόμενα κάποτε ἀπὸ τὴν Δημιουργίαν διὰ νὰ ἐνθυμίζουν εἰς τὴν σκοτεινὴν κακίαν τοῦ κόσμου, τὸ φῶς, τὸ γλυκὺ φῶς πού περνᾷ βιαστικὸν καὶ φωτίζει καὶ ἔπειτα χάνεται εἰς τὸ βάθος τῶν ἀνεξερευνητῶν βουλῶν τῆς θείας προνοίας.

(Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Μαρτίου 1914)

Γεώργιος Β. Τσοκόπουλος

✻ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΥΚΩΜΑ ΧΑΡΙΕΣΣΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ✻

* * * *

Ποτὲ σὲ τίποτε γερά
μὴ δένης τὴν καρδιά Σου,
γιατὶ τὸ πῶς θὰ ξεδεθῆς
στὰ ἴσπερνά στοχάσου...

(Σααδῆς: 1908)

Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

❖ Η ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ ❖

* * *

Ἐν ἓκ τῶν τελειοτάτων μορφωτικῶν ἰδρυμάτων ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀληθῶς ἡ Ἑλληνογαλλικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν. Τὸ ἔργον τοῦ μεγαλοσθέντου ἰδρυτοῦ αὐτῆς κ. Γ. Μεταξᾶ ὑπὸ τὴν σφιβαρὰν καὶ φωτεινὴν του διαχείρισον ἀνῆλθεν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου διὰ καταπληκτικῶν ἀλμάτων εἰς τοιαύτην ὄντως ἐπίφθονον περιοπὴν ἐπιτυχίας καὶ ἐπιβολῆς εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Τὸ ὥρατον ἔργον του ἔχον νὰ ἐπιδείξῃ σήμερον ἀριθμοὺς καὶ πράγματα μεγαλοφρονούντα ἀφ' ἑαυτῶν ὑπερικόντησεν ἀληθῶς πᾶσαν προσδοκίαν. Καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς δικαιοῦται νὰ ὑπερφανεύηται ὅτι τὸ ἰδανικόν του, ὄπερ ὄνειροπόλησε διὰ τὴν Ἑλληνογαλλικὴν Σχολὴν του, ὅπως τοῦτέστι δι' αὐτῆς καταστήσῃ περιττὴν τὴν προσφυγῆν τῶν Ἑλληνοπαίδων εἰς ξένα προσηλυτιστικὰ Λύκεια, ἔλαβε σάρακα καὶ ζῶην καὶ κάλλος ἀπροσδόκητον.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπροέκτισεν ἤδη τὸ Πανελλήνιον διὰ δύο μεγάλων διδακτηρίων τελείων, εἰς τὰ ὅποια σὶν τῇ Ἑθνικῇ ἀγωγῇ καὶ τῇ κλασσικῇ ἐκπαιδεύσει, ἐξησφάλισε τὴν πλήρη ἐκμάθησιν τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ τὴν προπαρασκευὴν ἰσχυρῶν βραχιόνων καὶ ἐργατῶν διὰ τὸν πρακτικὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

✻ Οἱ κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου 1912 παραστήσαντες ἐν τῷ ἡλιαστικῷ Θεάτρῳ τὸ διὰ τῆς Σχολῆς γραφέν καὶ μελοποιήεν Ἑθνικὸν δράματιον. ✻